

ជុំកា - គេវា

ក្រុងរាជទ័សប្បញ្ញត្តិរដ្ឋាភិបាល

ភាគទី ៦

ស្រាយទេព្ទៃ "មន្ទីរភាគអ៊ូរោគ"

រៀបចំព្រៃលីម៉ែន

ន.ស ២៩៩៩ ន.ស ២០០២

ប.ទ ៣៤៨១ បាន ២០០២

ឈ្មោះ និងរឿងរបស់

ជុំកា និង គេវា

ភាគទី ៩

នគរាមេនិកស្រួលបាត់នគរាមេនិក

ទី ៦

ការណាងចុងឆ្នាំ

ស្ថិតៃញ្ញា

ការធ្វើយបស់ពុទ្ធសាសនបណ្ឌិត
ព.ស. ២៥០៩

មហាវេស្សួន្តរជាតិក

សម្រាប់ទេសនី

ទី ៦

ការណាងប្លែង

ប្រជាប់ដោយគាត់ ៣៥

ពោះពុម្ពលើកទី ១
ចំនួន ៩,០០០ ច្បាប់

ត្នំពេញ

ការផ្តាយបស់ពួកសាសនបណ្តុះក្ស

ព.ស. ២៥០៨

មហាបីស្សិន្តរដ្ឋាគារ

ទី ៦

អណ្ឌាចុងឆ្នាំ

នមោ តស្ស កកវត្ថ អរហត្ថ សម្បាសម្បុទ្ធស្ស ។

វាំ ចេតុបុត្រា ព្រឹម្មាណា កោដ្ឋាត ឈាបេយុស្សត្តាយ
តស្ស មធុនា គុម្ភព្រៃ បក្សមិកសត្វិញ្ញ ធម្ម មត្ត បម្រុតា
ធនក្តូធយាយត្ត ឯក្តូធបិត្ត មហាសត្វស្ស រសោោគាត់ អាចិត្តាប្រា
អាយ ។ ចេតុបុត្រា វិជ្ជចេតបុគ្គិនិជ្ជក្រុលព្រាណវ្រោ សត្ត លុំ
បានស្ថាប់សំដើរដកពេលពាក្យកុហកមុសារាទ ថាដោរាជខ្ពស់ព្រះបាទ
ស្រីសព្វ័យប្រើមកអាកាសាត្រោះបាទវិស្សន៍ បរពោធិសត្ត ឡើ
គ្រប់គ្រងការធម្មត្តិនាងគត្តនៃគដ្ឋុប្រោះហើយ ព្រឹម្មាណា កោដ្ឋាត
ឡើបញ្ចុជកព្រីទ្វាច្ប បរិភោគអាហារដោងដីបិបុណ្ណ ពុំយុរឡើយ
ធម្ម ឡើបញ្ចុទិកយុំ នូវបាយ និងសាច់ត្រាយធ្វើ ដីមានសេតិសា
ប្រយោជន៍ញូរសៀវភៅ តាមុជកនឹងនីងលាងជីវិត ឡើងមុខ

ដោយផ្លូវព្រៃហេមពាណិជ្ជកម្ម នគរិត្សាបាយត្តំ ឧគរិត្សាបិទ្ទា ទីបលើក
ហាត់និងស្អែក ចិត្តុលប្រាប់ផ្លូវទៅដោយដើរគិតិវិធី ដ៏ជាបានស្អាត់ប្រជែងសិង
គេត្រីក្រា ទីបសុត្រជាតាច្រព្យេតាច្រេះគាំងីឡេច្រេះថា ។

ធនស សេខា មហាវ្វែង បញ្ហាកោ កណ្តុមានេ	យន្ត ធម្មនុ កណ្តុ សហ ឬត្រួយិ សម្បតិ ។
ធនយន្ត ព្រោះឯុទ្ធភាព អាសុណ្ត មសញ្ញាំ	ធនយន្ត ធនយន្ត មនស្បតិ ។
ធនម្បភាសី ធនម្ប សេតិ	ធនយន្ត លិន ឬត្រួយិ សម្បតិ ។
ធនតេ ធនិលា បនិស្សនិ	ធនយន្ត ធនិលា អព្យុលិបញ្ហាកោ ។
ធនកុតា អព្យុក្រុងាំ	ធនយន្ត ធនិលា ឬត្រួយិបញ្ហាកោ ។
ធនស្សុគិល្បា ឬតិក	សាលា ឬត្រួយិមាលុក
សម្បរេដ្ឋិ រតេល	សកិតិ ឬតិក មាលុក
ឬបិតិ ឬមបិយាយសុ	សដ្ឋិតិយោរ សុយុរៈ
ធនដ្ឋិយា កោកិលា សញ្ញា	សម្បរេដ្ឋិ ឬម ឬម ។
អ្នយន្តិ កច្ចន្តំ	សារាយត្តិសម្រិតា

រមយដ្ឋរ អាតត្តុ

យត្ត ហស្សន៍ពេ កជ្រ

ធាយនោ ព្រាប្រុណារណ្ឌា

ចម្លាកសី ធម៌ សេតិ

មហាវ្វែង ពេតាប្រាប្រុណីព្រឹទ្ធជាយ ធន មោះ

មោលយដ្ឋិ និភ័សនំ ។

សហ បុត្រិយិ សម្បតិ

អាសន្ន មសន្នុដំ ។

ជាតិដំ មនស្សីតិ ។

ធនសោ បញ្ញើ វិក្សិងណោះ សេខោ មោះ សេលមយោ តានីអើយ
 សិងគេចូចុជាចាសពាសនូវចូចុបាយក្រែម សិងចំង ជាដុំខ្សោះ សណ្ត
 ប្រុះន្ទៃ៖ យល់ត្រាយស្តាយក្រហមខ្សោះលើវិងទាំង ៥ ពណ៌ លួច្បែក ១
 ឯកិតអំពុំមេយ បិកជាដូរ ត្រូវនោះឯងលោកសន្ទុត ហោរិយោះគ្ន
 មាននីបពិត ដីមាននូវគ្និដោរប្រសិរ សិងលើក្រអូបល្មីនលើយ
 ខ្លួនយសពុសាយនៅព្រៃប្រទេស ហស្សន៍ពេ កជ្រ វិងព្រះបាទប្រើ
 ហស្សន៍ បររពោធិសត្វ នូវក្រុកជម្រឿ ព្រះរាជបុត្រិបុត្រា កំសិងជាប
 ឧត្តមបរមសុខទាំង ៥ ព្រះអង្គ ចេញមកទ្រង់ព្រតជាតាបសនៅក្នុង
 ពនាលីយ អើតានីអើយ ចូរព្រះនេះប្រមុខទៅព្រះនេះ ដែលយើង
 ចង្បូលប្រាប់ កំនើងបានប្រសព្វនីងព្រះអច្ចូតបុសី អ្នកគេងកាន់ទំពក់

បេជ្ជលាងល តម្លៃដាក់លើកព្រឹសដ្ឋាក ហើយអ្នកនឹកលើព្រះ
អង្គភាព ចងដជាក្តីព្រះកេសតាមកេទេតសី ដណ្តូរប់ស្សីស្សីកខ្លាចាំង
ក្រចក សម្បរប្រាលវិលវិង អ្នកឡើងសំបកយើរាងព្រះព្រៃនស្ថាត
ក្រកត់ស្សីរាង ក្រាលក្រងស្តីករើរាងជាទីបន្ទំ អ្នកប្រណាម្យនមស្តារ
កងអគ្គិ៍ តាមប្រព័ណីអំពីបុរាណ អ្នកគឺនៅនាមាននោះឯងហេង
ពួយ ហេតាផ្លូវកប្រហោល្អប្រើទ្វាច្ប ធនេត ឱ្យមាន នឹងយើង
ទាំងឡាយសងខាងផ្លូវ ប្រកបនីទៅនូវរដលាងល ដោយពណាទីទេ ។
ខ្លះខ្លឹមបានសំខុំប្រសាល តុងឱ្យបើនីងគណនា ឧភ្នាតា សិងជីនីងរៀល
លេវរខ្ពស់ ។ នឹង ស្តីកជីនីងខ្លួនបានបាត់ តុងឱ្យកំណត់
ប្រាប់តាប្រើទ្វាច្ប នូវអស់ប្រើក្បាសិងជីនីមកបេកសាទា ត្រូវយក
ត្រូវស្តីប្រសាល ជានិមតិត្រូវបេកត្រូវសេកស្តី ស្តីងចុងតុងរៀវ ស្តីក
ខ្លួនរួចអ្នកចេនា ទិន្នន័យ គឺតី និងក្រុម្ភារ សិងជីជុំស្រាវជ្រាវ
ត្រូវសងសងខាងផ្លូវ នឹងទៅគ្មាននីតិវិធី ។ តានិងអើយ នឹងពណានានុង
ផ្លាត់ក្រោងបានមកប៉ុណ្ណោះ មានតី មហាហោន្យ ត្រូវយើង យុថា ច្បារទួនស្រី ពី
ឱ្យបើនីងស្រីស្រីប៉ុណ្ណោះ ឬយុណ្ណោះ ស្រីស្រីប៉ុណ្ណោះ កេសរុះពាយដោយ

ជី ឯសនីកខ្លះខ្សែ ខ្លះចាស់ ខ្លះទីបនីនិងលាស់សនីក ត្រូវខ្សោលបកត្រូយ
រព្យួយទៅមករកត្នា ។ ឬវា មានភាក ឱបមាបីដូចមាណាព ពុំដើលដីក
ស្រី សក៍ ឃឹតា ទីបនីតិនិងបានប្រឡេដីកតែម្លាឃ ក៏កម្រិះកសរិស
សម្បរិត្ថិត្ថិប្រើប្រាស់ ច្បាប់ស្រីស្រុកប្រុងសិរសី រដ្ឋុងស្ថាតីខំតិ
ទប់ទល់ វិត្រីក្សាញធម៌នឱបមាបីដូចមាណាពនោះជាបោង ។ ចេហ្ខ
ម្នាលប្រាប្រុណុំដីយ ឯកព្រាវខ្ពត់ខេមព្រះហេមពាណិជ្ជ សិងជ័មាន
សំណាក់នៃបក្សាបក្សី តែងនីងអាស្រ័យនៅសំពួល ហើយនាមហាស៊
យាសយំ ចុះមកទំដោយលើកអ្នកមែកសាជា ខ្សោខ្សារដោយភាសា
ពុលឈើរឿងលើយ សិងតើសម្លេងពីរោះ នឹងបាន វិបក្សីទាំងឡាយនោះ គឺ
ធំឲលពោក ក្រោក តារោ សិតចោ ពកក្រពាក ចង្វែលខ្សោ ត្រូយឯង
ត្រំ ត្ថុម ស្ទាំង ភ្លៀវំង ឯកអក លលក សារិក ឆ្លោងរកអាហារសំឡើង
កង្វឹច ត្រលូល បីដូចនូវតួប្បុតត្រីត្រូវតាមនៃក្រុងសម
ត្នាថាំងសងមិត្តនោះ តានីដីយ មុខត្រូវប្រើបានប្រាការ ពន្ល់ប្រមាណា ។
សារិកត្នូនុសមិត្ត តារាបីដូចកដីយ វិមកនូវសនីកឈ្មោះដីជាទាំង
ឡាយ ហើយបកត្រូវសក៍ សិងជ័ម្លួនទៅមករកត្នា ហាក់ដូច

មនុស្សម្នាក់ ព្រៃកដីឡាយហោន្ទបុត្តិល ដិលដើរទៅមកទាំងឡាយ
កែវតមានសេចក្តីសប្បាយអភិម្រក្តួងប្រាការនៃបុត្តិល អ្នកបានដើរទៅ
មកនោះឯងហោន ។ ចេតុយុត្តូ វិនិច្ឆ័យបុត្រ ដីជាព្រក្តួលប្រាន់ព្រ
នាកាលប្រសើរឃើយណានា អំពីព្រះអាមេរិកម្រោះបរមពោធិសត្វ ក៏សូគ្រឿ
ជាបាចព្រះគាត់ដូចខាងក្រោម៖

អន្តាគិត្តាបនសា

ហរីតកី អាមលកា

ចារីតិម្ភុក្តា ចេត្ត

មធុមធុកា ចេរណិ

ចារេតា ករេយ្យា ច

មធុ អនេលកំ តត្ត

អញ្ញតុ បុប្ផិតា អន្តា

អញ្ញ អាមា ច បក្សា ច

អចេត្ត ហេដ្ឋា ឬវិសោ

សាល ចម្លឹវកែវធនកា

អស្សត្តា ពុទ្ធភនិ ច ។

និគ្រឿកា ច កិច្ចិត្តនា

និច បក្សា ចុណុម្ភា ។

មុន្តិកា ច មធុតិតិកា

សកម្មាធាយ កុព្យោរ ។

អញ្ញ តិច្ចនិ ធារីលា

កិច្ចរល្យា តុទុកយំ

អម្ចុបក្សានិ កណ្តាតិ

អាមានី ចោរ បត្រានី
អត្ថរ មេ អង្វិយំ
ដោរនិមិត្ត អាកាសោ
វិភេទកា នាញីគោក
មាលារ កណ្តិតា បុណ្ណិ
នាងរណ្ឌូហិ បុម្រូហិ
កុដី កុដីតក្ខក
បុញ្ញកា កិរិបុញ្ញកា
ឧទ្ទាលកា សោមរក្ខា
បុត្តិជីក ឬ កុឡុជា
កុដី សលុណ្ឌ នីមិ
សាលា ឬ បុច្ចិតា តត្ត
តស្សារិទ្យ មោក្ខរជី
បុម្រូយ្យលសព្វផ្លា

វណ្ណកន្លែរសុតុមា ។
ហិត្ត្រោ បដិភាពិ ម៉ោ
សោភាពិ នឹងឯមោ ។
ទដ្ឋីនៃ ពួយរោះ
ដដ្ឋាល់ ិស្ស ។
នកំ តាក ិតាមិត្ត
ចាងសិយោ ឬ បុច្ចិតា ។
កោវិធ្យក ឬ បុច្ចិតា
អក្រុកលីយោ ពួយ
អសនា ចេត្ត បុច្ចិតា ។
កោសម្បលពុជា ធនា
បលាលទសន្តិកា ។
កុមិភាគេ មោនរោះ
ដោរនិមិត្ត នឹងឯល់ ។

អចេត្ត ឃួនសម្បត្តា

អភិបាលណ្ឌិ តាំ វាំ

កស្សុណិ មគរណ្ឌិហិ

អចេត្ត វត្ត វយណ្ឌិ

បុឌមគិញ្ញក្រារណ្ឌិយិ

ទូលា សិដ្ឋ្មាងកា មេត្តា

មច្ចកច្ចបព្យ វិធា

មជ្ឈ កីសេហិ សវតិ

សុរកិ តាំ វាំ វតិ

សម្រាជិត់វ តច្ចោន

កម្ម បុច្ចកច្ចន

អចេត្ត សកុលា សណ្ឌិ

មេណ្ឌិ សហ កិយាយិ

នច្ចិកា ជីរបុត្តា ច

កោតិលា មព្វការណិកា

ឧតុសម្បិយិត់ ធម៌ ។

មេត្តា មេត្តា មច្ច ។

ធន្ទិលា អច បច្ចិមា

ឱកិល្វា យោតិ អស្សុមោ

សសាធិយា មសាធិយា

ពហុ មេត្តា មុបយានកា

វីរ សហិ មុន្ត្មាលិកិ ។

នាលាកច្ចសមេរិតិ

បុច្ចសាខាយិ តាំ វាំ

សម្រាមកិបាទិតា ។

នាលាល្វា ពហុ ធនិជា

អច្ចិមច្ច មគុជិនោ ។

ជីរបុត្តា ិយាទោ

ិយា បុត្តា ិយា នញ្ចា	ិជាទោរណីយក
មាលវិ កណ្តិតា បណ្តិ	ដដក្រាយវិស្សុវិ ។
នាវរណ្ឌូហិ បុច្ចូហិ	គុសលេហិ សុកណ្តិតា
យត្ត សស្សន្តពេ កជាទោ	សហ បុត្តូហិ សម្បតិ
ធារណ៍ ព្រឹមុណ្ឌរណ្ឌា	អសុទ្ធន មសញ្ញាំ
ចម្បកសិ ធមោ សេតិ	ជាពេជំ មនស្សតិតិ ។

ព្រៃឡូ ហោតាមាព្យរើយ ឯព្រៃព្រះហេមពាណីនោះ ដែលបានបន្ថីឡើងព្រៃជំ ព្រៃជុំ របោះចន្ទោះគុម្ភាតស្សាតរាត្យិក សោកម៉ោក សិងម្រីនក្រុងនៅក្នុង វិអស់ព្រៃព្រឹក្បានោះ មានពណ៌ខិត្ត ពុំដឹងបើនិងប្រាប់ តានីអើយ យើងនឹងកប់ច្បាស់សេចក្តី អន្តារិស្សាយព្រ ស្សាយស្រុក សិងជីជុំប្រកិត ទាំងក្រសាធារណៈខ្លួន ផ្លូវបាន រំដោល ពុច្ច វិកេជាកា សម ត្រូវលស្សា កន្លឹតព្រ កន្លឹតស្រុក ផ្លូវបាន គេគោល ធម្មរ ពូល ព្រោះ បង្កា បង្កា មាក់បើន គូលេន សិរមាន់ ចំនួន មាក់បាត លាំងសាត ទុន មេោន ប្រជាក មាក់ប្រជាក មាក់ប្រជាក មាក់សាង មាក់ដោក ឱ្យខ្សោក

នឹងខ្សោស់ ដូចត្រាំ សេឡារ៉ា តាគ្វោគ ព្រៃក ត្រាច ផ្ទុកផ្សៀក
អង្គាត់ អង្គាល កណ្តាល កណ្តាក់ ចម្បរក់ កំងកុំ ស្រីតំ ពង្រ ឲ្យ ព្រឹង
ប្រុស ធម្មនិស ក្រកោះ លំពោះ ក្រកន់ ច័ន្ទនីក្រស្សា កោក ការកែស
ចេកទេស ត្រួយជំនើងជីជុំហាន់ដោយមាតា ។ ចារីតិម្ភរក្តា មួយតុ
លុត សេជាត ពុទ្ធដ្ឋាន ឬ ឯុង ធម៌អង្គាល់ អមិល ទ្រមួង ត្រួយបង្កើត
ឯក្រាមនោះមិញដូចចេញរបាយក្នុងទាំងទីន មួយមួយក្រា វីវិឌ្ឍន៍ ទន្លាប់ ខែ
កិច្ច ខែ៖ទី ផ្លូវមេលីសទីកូយុំ រៀស្សុវ បរិភោគសីជីមានរស មានដើម
ពុំទាបពុំខ្សោស់ ល្អមទៀបោងបេះប្រលេះនីតាមចិត្តសហ្មាយ ចេរណិត
មុខគ្មានសេរាប់នឹងអស់ព្រឹក្តា សីជីតុងដ្ឋានប្រាសប្រាល ខែ
ស្រីតំ ខែ៖ទី ដីមាននោះខាងព្រៃបរមសាលាដោះ ។ ចេរណិត ហោតាម
ចាប់ពុំលិយ គុណុលិយោ វិចេក អំពោះ ត្រារ ដំឡួង ឯុង ស្សា ឱ្យេះនោះ
សងខាងមាតាំឡើងមុខនោះ ចាយតា មានទាំងចេកក្នុក ចេកត្រូ
ចេកតុលិយោ សីជីជីជុំឯុងទាប់ ដោយមាតាំ ចេកដ្ឋាន ចេករាជសីហ៍ ផ្លូវ
ដីនទេន ស្សីអូសដោយដី ជាយ ជាទាន់ ចេកពងមាន់ ចេកអំបូង
ខែ៖លេចត្រួយបង្កើត ស្រីតំ ទី ផ្លូវមេលីសទីកូយុំ ដីមាននោះខាងព្រៃំ

អាស្រមនោះឯងហោង ។ ទូលេ ហោតាមាត្រាយអើយ នឹងពណ៌នាន
ត្រព្ទីក្បាប្រើនិងធ្វើឯង រួមដើរ និងការបំព្រួចប់ វិភេទកា មានក្រស្សា
ចូងច័ន្ទន៍ លំពាល់ ដីថ្មី បញ្ញាកាណី ត្រាំពាក់ ត្រាំពា ម្នាច់សិលា ច័ន្ទន៍ស
ច័ន្ទន៍ក្រហម ទានិយោ ការគេស ចែកទេស ចម្បៃ នូនស្រី មាលតី
មហាហង្ស ឬឱ្យិតា ផ្តាសីជីវិករយសនីកត្រសុំសាធា ហាក់ដូច
មនុស្សម្នាក់ប្រណាប់ ។ អវិធីរ កំមាននោះខាងព្រះអាស្រមនោះឯង
ហោង ។ មួយសោត ឯក្រស៊ីស្រី សិងជីបុនប្រុងស្រី នៅរាជធានីភ្នំពេញ
ខែសំដូចអ្នកចេនា ទីកច្ចាយជំយល់ដី មានផ្តាគប្បូល ចងុលណី លំចង់
ស្តីអ្នក សិងជីដុះលាយលេចឆ្នា មានផ្តារីករហោះពេញត្រូងស្រី
ឈានូរណី ត្រីនិងក្រពន់ប្រមាណ មានហ្មុងមច្ចាប់ហាលិកទៅមករកគុំ
ជានិមតី ឆ្នាំ ឆ្នាំ គុប្រាយ អណ្តោះនាំង គល់កាំង រហូ ឡាតាំង ធម្មកំ
តុក តី ក្រាយ ត្រាំងហាយ ត្រាំងហាត ស្ថាត ឯងខ្លួន ប្រើកើង ត្រីនិង ត្រាំង
ទីពោ បង្ការ បង្កួន កំពីស ចង្វាច់ សិងរកអាហារជាចំណើកំមាននោះនា
ស្រីនេះឯងហោង ។ ទូលេ ហោតាប្រើទ្វាត្រាយអើយ យើងនឹង
ពណ៌នានបក្សីបក្សាបងទាំងឡាយ កំសិងហេរីប្រញាយទៅមក នេះ

ហើរទាបមកនាដីនដី ពាបចំណីអាហារកសុធន៍ង យំកងវំពងនៅខាង
អាស្រម សំឡើងរដ្ឋប្រាយប្រាជៈពារតុដឹងលជាត់ខាតខានថា „បិត្រ
ប្រាជៈបាន សូមចំនើនសុខសុស្សី កំបើមានទុក្ខសួគិករត្រី ឲ្យប្រកបនូវ
មហ៌សី បុត្រាបុត្រី ជាលីក្រស្មា សូមមានប្រាជៈដន្តុស្សាយើនយុរ សុខ
សុស្សី ដោយគេដែលមិចតុប្រហុវិហារ នៃប្រាជៈអង្គគ្រោងប្រាជៈរាជសម្តារ
នៅ៖ឯងហោង ។

ឯវា ចេតិយុត្តិធម៌ និងស្ថាបន្ទាន់ អភិវឌ្ឍន៍ ឯក្រារេ ឯុទ្ធខោះ
ឯស្សិត្តា បងិសុឆ្នាំរៀង ការងារ និង ការឈាយ ។ នាកាលចេតិបុត្រ
ប្រានប្រាជៈ ប្រសើយពលានា ប្រាប់ព្រឹក្សាជល់តាប្រើទ្វាចាប្រសួគេចកី
តាតិកំត្រកអរសោមនស្សា កំសុត្រជាតុប្រាជៈតាប់ ឯុទ្ធខោះ

តណ្ហា ឬ សត្វុភត្ត់ មុន្តា បងិសំយុត្ត់
មុន្តិិណ្ឌាការ ឬ សុគតាយោ សត្វុភត្ត់ ឯធាមិ តេតិ ។
ចេតិយុត្តិ ឱ្យចេតិបុត្រ ឱ្យជាប្រក្សាលប្រានប្រាជៈ ឱ្យជាប្រក្សាយ
សំឡាល់ អ្នកពិភ័យិក្សាប្រាប់នឹងខោអាស្រមបទ អ្នកប្រាប់ឲ្យមា
នីជប្រាកដ នូវដីរបាន៖ចន្ទាន់ប្រាជៈប្រាជៈ អើមាតាប់ចិត្តិណាស់ហើយក្នុង

សំឡាល់មាមើយ នានីងរកអើតបស្ថិសជុលានោះ ពំមានឡើយ ។
 មានតែចំណូនដែលដោនានអមិត្តតាបនា ដ៏ធារិយាសម្ងាល់មា នាន
 រៀបរណ្ឌាប់ឡ្យមក ទីបួុជកកើចយកចង់យាម មកបង្កួតចេតបុគ្គេ
 ព្រានថ្ងៃ ។

តំ សុត្រា ចេតបុគ្គោ អាយា ។ ក្រុណានោះ ចេតបុគ្គេព្រាន
 ផ្លូវតាមបំពាក្យប្រាប់ហូល្អាកៅហើយ ឆ្លើយចាប់ដៅ៖ ៩

គុយ្យេវ សម្ងាត់ យោតុ

សតោមិ ពួល្យ កណ្តាបិ

អយំ ធភាបនី ធមិ

សសិបិ អច្ចុតោ តតុ

ធារេត្តា ពាណូលារណ្ឌា

ចម្បភាសី ធមា សេតិ

តំ ត្តិ កញ្ញាប ឬចុស្ស

ឲហប្រាប់ហូល្អាកៅហើយ សដ្ឋិរខោតាក តានីងឡ្យយើងកោតា ៩

យើងពំប្រាប្ញាលើយ ចូរយកជាសៀវភៅជាងដីវិតទៅនឹងមុខ តាបួុជក

ជាបាំ សង្វាមិ សម្ងាត់

កច្ច ពួល្យ យចាសុំ ។

ឧដុំ កច្ចតិ អស្សុំ

បត្តិនត្តា រដស្សិកោ ។

អាសន្នា មស្សាគ់

ជាតង់ នមស្សិតិ

សោ តោ មកំ បរក្តុតិតិ ។

អើយ វិធ្មននោះគ្រង់តាំងចុំរដ្ឋធន ទៅមុខទៀតជាមួយចេញពី ចុំដែល
ដើរការក្នុងប្រព័ន្ធដែល ចូរតាកំចុំ តានីងបានប្រសព្តនឹងព្រះអច្ចិនប្រសី
បន្ទីកដោយ ព្រៃនីងអ្នកសស្សាពួចជាបាន ហើយមានហេមចង្វាត់ ឯសិរីសា
ដីពេញនឹងទេនូវឈ្មោះដូចជាប្រឡាក់ អ្នកពាក់សិរីក្នុង ជានិច្ចកាល
តាំងដែលដាច់ខាន អ្នកសេយ្យរាសន៍លើពសុធនាគារ ពួកព្រះអ្នកបង់
ហេមពិធីតាមប្រព័ណិតសីអំពីបុរាណ អ្នកគង់នោនាបាន នោះឯង
ហេង ។

ឥម្ពី បកាសេដ្ឋាត់ សត្តា អាយ ។ វិអាថិជមិនិណាតំ
ទាន់ប្រាកដ បទព្រះបាលិនិណាតំទាន់ចែងច្បាស់ លុះព្រះបានត្រាស់
ហើយ ព្រះអង្គសូគ្រនូវបាចព្រះតាមជូន ។

ឥណា សុត្តា ពួលុទ្ធតុ ចែត់ កត្តា បណ្ឌិតា
ឧណត្តិត្តា បក្សាធិ យោនាសិ អច្ចិន តសិតិ ។
ភិត្តិបែ ម្នាលសង្ឃឹម្បីខ្សោចកីយ កូនុរដ្ឋសង្ឃារទាំងឡាយ
អើយ ពួលុទ្ធតុ វិតាប្រើទ្វាចារីជាដោះពង្រី អ្នកហិនហោចប្រយោជន៍
ចង់លោកលន់ បណ្ឌិតា កត្តា តាចាស់ជរដើរប្រទក្សិណា ៣ ដុំ

ចេតបុគ្គលិក ឧណន្តិត្រ ពុំលង់ឡើយ តានីមានចិត្តវិកាយ
ស្រីសីលាថា «ក្នុយសម្ងាត់អើយ ចូរអ្នកនៅឲ្យសហ្មាយកំបីមានទុក
សោក ពាណិជ្ជកម្ម ធម្មតាបិធី មាន៖នឹងលាម្នកទៅហើយ» ពុំលង់
ឡើយ តានីកិយកសំពត់មកក្រកត់ពីខ្លួចង្វែង យកចង់មកដាក់លើ
ស្តី ហត្ថប្រវត្តប់ឈើថ្មត់មកទូប់ប្រាង ដើរចេញអំពីហាននោះទៅ
ងងក់ តានីខំតុទូប់ដីពេជ្ញុលខ្សោក ចង់យោកជូចគេគ្រកត់ ភ្លាត់
ឆ្លាក់ពីស្តី លាន់មាត់ថា ចូច្ចេះ! ពេល ទូប់ឲ្យបាន គិតស្ថានថាគារិស្ស
រាជធម្មិតុងអំពីមុននោះ ខំស្រកតម្រោះគម្រោះយុទ្ធសាស្ត្រ ។ បើរ
មុខទៅមិល លូប់ពុំយើង ទើបតាទស់ទំពេក នៅតែជាយក្រុង
កណ្តាល រលិនហ្មត់ យកឈើថ្មត់មកចូច្ចេប់ដើរទៅតាមមាតា អស្សីមោ
ឆ្លោះសំដោទៅអាស្រម នៃមហាអច្ចុតប្រុសី អយោសិ មាននៅ
យត្ត បានប្រើបានប្រពេលណា បក្សាមិ តានីកិយដើរសំដោទៅ តំ
បានសំ កាន់ហានលំនៅប្រពេលនោះងងហោង ។

ចូលូរណ្ឌាល និងឯក បពិត្រអើយ អាត្រាកាតសំដីង ថ្មូង
ព្រះជម្រើសសទេសនា ព្រះមហាក្សតកកណ្តាបូឡូណ ដីប្រជាប់

ប្រជាពុទ្ធឌាប់ ៣៥ គាត់ ជាគ្រៀងប្រជាប់សតិបញ្ញា នៃខណ្ឌសក
ខណ្ឌសិកា កំចច់បរិបុណ្ណាសមត្ថរ ដោយនូវផែលានេះឯងហោង ។១០២
(ចច់កណ្តាច្នៃទន្លឹ ន តែបុណ្យៈ)

វាយខំព្យួច់រសាងន៍វិញ

ដោយ

នោរក្រឡាយ ឃើន ស៊ីហ៍

និង

ត្រួតពិនិត្យកែសម្រួលអភិវឌ្ឍន៍

ដោយ

លោកត្រួតពិនិត្យកែសម្រួលអភិវឌ្ឍន៍

ដើម្បីធ្វើឱ្យជាមួយ ជួយជាមួយ តាមរូបសាយ

សព្វាទាត់ ធម្មាទាត់ ជិតាតិ ធម្មាទានិយ័េះអស់ទានទាំងពួន